

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2010. gada 22. decembrī*

Lieta C-393/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Nejvyšší správní soud* (Čehijas Republika) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 16. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 5. oktobrī, tiesvedībā

Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

pret

Ministerstvo kultury.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents), J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

* Tiesvedības valoda — čehu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 2. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Bezpečnostní softwarová asociace* — *Svaz softwarové ochrany* vārdā — I. Jurena [*I. Juřena*], *advokāt*,

- Čehijas valdības vārdā — M. Smoleks [*M. Smolek*] un D. Hadrušeks [*D. Hadroušek*], pārstāvji,

- Somijas valdības vārdā — J. Heliskoski [*J. Heliskoski*], pārstāvis,

- Eiropas Komisijas vārdā — H. Krēmers [*H. Krämer*] un P. Ondrušeks [*P. Ondrůšek*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 14. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 122, 42. lpp.) 1. panta 2. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 3. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, kuras ietvaros *Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany* (Programmatūras aizsardzības apvienība, turpmāk tekstā — “BSA”) vērsas pret *Ministerstvo kultury* (Kultūras ministriju) par šīs pēdējās atteikumu piešķirt BSA atļauju ar datorprogrammām saistīto mantisko autortiesību kolektīvai pārvaldīšanai.

Atbilstošās tiesību normas

Starptautiskās tiesības

- 3 Saskaņā ar Līguma par ar tirdzniecību saistītajām intelektuālā īpašuma tiesībām, kurš ir Marakešā 1994. gada 15. aprīlī parakstītā Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu 1.C pielikums un kurš ir apstiprināts ar Padomes 1994. gada

22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV L 336, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “TRIPs ligums”), 10. panta 1. punktu:

“Datorprogrammas (gan tradicionālās (*source code*), [gan] objektorientētās (*object code*)) tiek aizsargātas kā literāri darbi saskaņā ar Bernes Konvenciju ((Parīzes 1971. gada 24. jūlija akts) redakcijā, kas izriet no 1979. gada 28. septembra grozījumiem (turpmāk tekstā — “Bernes konvencija”)).”

Savienības tiesiskais regulējums

Direktīva 91/250

- 4 Direktīvas 91/250 preambulas septītais, desmitais un vienpadsmitais apsvērums ir izteikts šādā redakcijā:

“tā kā šajā direktīvā [ar] terminu “datorprogramma” apzīmē programmas visās to formās, tostarp datortehnikā iekļautās programmas; tā kā šis termins apzīmē arī datorprogrammu izstrādes sagatavošanas un plānošanas darbus ar nosacījumu, ka no šiem sagatavošanas darbiem darba vēlākā stadijā var rasties datorprogramma;

[..]

tā kā datorprogrammu uzdevums ir savienoties un darboties kopā ar citām datorsistēmas sastāvdaļām un tās lietotājiem, un tas prasa šo sastāvdaļu loģisku un dažkārt arī fizisku savstarpēju savienošānu un mijiedarbi, un lai visi tās lietotāji, programmatūras un datortehnikas elementi darbotos kā paredzēts kopā ar citām programmatūrām un datortehniku;

tā kā programmas daļas, kas nodrošina programmatūras un datortehnikas elementu savstarpēju savienojamību un mijiedarbi, parasti sauc par “saskarnēm”.

5 Direktīvas 91/250 1. pantā ir noteikts:

“1. Saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem dalībvalstis ar autortiesību tiesību aktiem aizsargā datorprogrammas tāpat kā Bernes konvencija par literāro un mākslas darbu aizsardzību paredz aizsargāt literārus darbus. Šī direktīva nosaka, ka termins “datorprogrammas” attiecas arī uz programmu sagatavošanas un noformējuma materiāliem.

2. Saskaņā ar šo direktīvu datorprogrammas ir aizsargātas visās to [izteiksmes] formās. Saskaņā ar šo direktīvu autortiesības neaizsargā idejas un principus, kas ir pamatā visiem datorprogrammu elementiem, ieskaitot idejas un principus, kas ir pamatā saskarnēm.

3. Datorprogrammu aizsargā, ja tā ir oriģināla tādā ziņā, ka tā ir autora paša intelekta radīta. Nosakot, vai tā jāaizsargā, nelieto nekādus citus kritērijus.”

Direktiva 2001/29

- 6 Direktīvas 2001/29 preambulas devītajā un desmitajā apsvērumā ir norādīts:

“Autortiesību un blakustiesību saskaņošanas pamatā jābūt augstam aizsardzības līmenim, jo šīm tiesībām ir izšķiroša nozīme intelektuālajā jaunradē. To aizsardzība palīdz nodrošināt jaunrades uzturēšanu un attīstību autoru, izpildītāju, producentu, patērētāju, kultūras, rūpniecības un visas sabiedrības interesēs. Tāpēc intelektuālais īpašums ir atzīts par īpašuma neatņemamu sastāvdaļu.

Lai autori vai izpildītāji varētu turpināt savu radošo un māksliniecisko darbību, viņiem jāsaņem atbilstīga atlīdzība par viņu darbu izmantošanu, bet producentiem tā jāsaņem, lai varētu finansēt šo darbību. Lai izgatavotu produktus, piemēram, skaņu ierakstus, filmas vai multimediju produktus, un sniegtu pakalpojumus, piemēram, pakalpojumus “pēc pieprasījuma”, vajadzīgi ievērojami ieguldījumi. Lai garantētu minētās atlīdzības pieejamību un nodrošinātu iespēju iegūt labu atdevi no ieguldījumiem, vajadzīga intelektuālā īpašuma tiesību pienācīga aizsardzība.”

- 7 Direktīvas 2001/29 preambulas divdesmitajā un divdesmit trešajā apsvērumā ir precizēts:

“Šīs direktīvas pamatā ir principi un noteikumi, kas jau ir paredzēti šajā jomā pašlaik spēkā esošajās direktīvas, un jo īpaši [Direktīvā 91/250], un tā attīsta minētos principus un noteikumus un sasaista tos ar informācijas sabiedrību. Šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jāskar [minētās direktīvas] noteikumi, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.

[..]

Šai direktīvai būtu jāturpina saskaņot autora tiesības uz izziņošanu. Šīs tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē — kā tādas, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana. Šīm tiesībām būtu jāattiecas uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā. Šīm tiesībām nebūtu jāattiecas uz citām darbībām.”

8 Direktīvas 2001/29 1. pantā ir paredzēts:

“1. Šī direktīva attiecas uz autortiesību un blakustiesību tiesisko aizsardzību iekšējā tirgū, liekot īpašu uzsvāru uz informācijas sabiedrību.

2. Izņemot 11. pantā minētos gadījumus, šī direktīva neskar un nekādi neietekmē esošos Kopienas noteikumus, kas attiecas uz:

a) datorprogrammu tiesisko aizsardzību;

[..].”

9 Direktīvas 2001/29 2. panta a) punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt tiešu vai netiešu, īslaicīgu vai pastāvīgu reproducēšanu ar jebkādiem līdzekļiem un jebkādā formā, pilnībā vai daļēji:

a) autoriem — attiecībā uz viņu darbiem.”

10 Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlēta laikā.”

Valsts tiesiskais regulējums

- 11 Direktīva 91/250 Čehijas tiesību sistēmā ir transponēta ar 2000. gada 7. aprīļa Likumu Nr. 121/2000 par autortiesībām, blakustiesībām un grozījumiem dažos likumos (*zákon č. 121/2000 o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů*; turpmāk tekstā — “Autortiesību likums”).
- 12 Saskaņā ar šī likuma 2. panta 1. punktu autortiesību priekšmets ir ikviens literārs darbs un ikviens cits autora radīts mākslas darbs, kas ir pausts kādā objektīvi uzteramā formā, ieskaitot elektronisko formu, un kas ir pastāvīgs vai pagaidu darbs, neatkarīgi no darba apjoma, tā mērķa vai nozīmes.
- 13 Minētā likuma 2. panta 2. punktā ir noteikts, ka, ja datorprogramma ir oriģināla tādā ziņā, ka tā ir uzskatāma par tās autora intelektuālo jaunradi, tā arī ir uzskatāma par darbu.

14 Atbilstoši minētā likuma 65. pantam:

“1. Datorprogrammu neatkarīgi no tās izteiksmes formas, ieskaitot tās izstrādes sagatavošanas elementus, aizsargā kā literāru darbu.

2. Ar šo likumu netiek aizsargātas idejas un principi, kas ir pamatā visiem datorprogrammas elementiem, ieskaitot tos, kas ir pamatā tās savienošanai ar citām programmām.”

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

15 2001. gada 9. aprīlī BSA kā apvienība *Ministerstvo kultury* iesniedza pieteikumu piešķirt atļauju ar datorprogrammām saistīto mantisko autortiesību kolektīvai pārvaldīšanai, piemērojot Autortiesību likuma 98. pantu. Šo tiesību apjomu BSA definēja 2001. gada 12. jūnija vēstulē.

16 Šis pieteikums tika noraidīts, tāpat tika noraidīta par šo noraidījumu iesniegtā administratīvā sūdzība. Pēc tam BSA par šiem lēmumiem cēla prasību *Vrchní soud v Praze* [Augstākajā tiesā Prāgā].

17 Pēc tam, kad *Nejvyšší správní soud* [Augstākā administratīvā tiesa], kurai šī lieta tikusi nodota, šos divus noraidošos lēmumus bija atcēlusi, *Ministerstvo kultury* 2004. gada 14. aprīlī pieņēma jaunu lēmumu, ar kuru tā pieteikumu no jauna noraidīja. Par šo jauno lēmumu BSA iesniedza *Ministerstvo kultury* administratīvo sūdzību, un tā šo lēmumu atcēla.

- 18 2005. gada 27. janvārī *Ministerstvo kultury* pieņēma jaunu lēmumu, ar kuru tā *BSA* pieteikumu vēl vienu reizi noraidīja, pamatojoties uz to, ka, pirmkārt, Autortiesību likums aizsargājot vienīgi datorprogrammas pirmkodu un objekt kodu, bet nekādā gadījumā ne datorprogrammas parādīšanās datora ekrānā rezultātu, jo grafiskā lietotāja saskarne esot tikai aizsardzības pret negodīgu konkurenci priekšmets. Otrkārt, tā norādīja, ka datorprogrammu kolektīvā pārvaldīšana, protams, teorētiski esot iespējama, bet ka obligātā kolektīvā pārvaldīšana tomēr esot ārpus izskatīšanas un ka brīvprātīgā kolektīvā pārvaldīšana neesot lietderīga.
- 19 *BSA* par šo lēmumu iesniedza sūdzību, un tā ar *Ministerstvo kultury* 2005. gada 6. jūnija lēmumu tika noraidīta. Pēc šīs noraidīšanas šī apvienība šo lēmumu pārsūdzēja *Městský Soud v Praze* [Prāgas rajona tiesā]. Savā prasībā *BSA* norādīja, ka Autortiesību likuma 2. panta 2. punktā norādītā datorprogrammas definīcija ietverot arī grafisko lietotāja saskarni. Tā uzskatīja, ka datorprogramma esot uztverama gan objekt koda vai pirmkoda līmenī, gan arī komunikācijas veida (komunikācijas saskarnes) līmenī.
- 20 Tā kā *Městský soud v Praze* tās prasību bija noraidījusi, *BSA* iesniedza kasācijas sūdzību *Nejvyšší správní soud*. *BSA* uzskatīja, ka tad, kad datorprogramma attēla veidā tiek parādīta lietotāju ekrānos, tā tiekot izmantota un ka tādējādi šāda izmantošana esot aizsargājama ar autortiesībām.
- 21 Saistībā ar Direktīvas 91/250 un Direktīvas 2001/29 tiesību normu interpretāciju *Nejvyšší správní soud* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Direktīvas [91/250] 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai datorprogramma tiktu aizsargāta ar autortiesībām kā ar autortiesībām aizsargājams

darbs saskaņā ar šo direktīvu, frāze “datorprogrammas [...] visās to formās” ietver arī datorprogrammas grafisko lietotāja saskarni vai tās daļu?

- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai pārraidīšana televīzijā, ar kuras palīdzību skatītājam ir iespējama datorprogrammas grafiskās lietotāja saskarnes vai tās daļas uztvere ar maņu palīdzību, taču bez iespējas aktīvi kontrolēt šo programmu, ir ar autortiesībām aizsargājama darba vai tās daļas izziņošana sabiedrībai Direktīvas [2001/29] 3. panta 1. punkta izpratnē?”

Par Tiesas kompetenci

- ²² No lēmuma par prejudiciālo jautājumu uzdošanu izriet, ka pamata lietas fakti ir radušies pirms Čehijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai. Pirmais *Ministerstvo kultury* lēmums tika pieņemts 2001. gada 20. jūlijā.

- ²³ Tomēr pēc dažādām *BSA* sūdzībām *Ministerstvo kultury* 2005. gada 27. janvārī pieņēma jaunu lēmumu, *BSA* pieteikumu no jauna noraidot. Šo jauno lēmumu neveiksmīgi apstrīdējusi *Ministerstvo kultury*, *BSA* ir vērsusies iesniedzējtiesā, lai to atceltu.

- 24 Ir jāteic, pirmkārt, ka pamata lietā apstrīdētais lēmums tika pieņemts pēc Čehijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai datuma, ka tas reglamentē situāciju nākotnē, bet ne pagātnē un, otrkārt, ka valsts tiesa jautā Tiesai par Savienības tiesību aktiem, kas ir piemērojami strīdam pamata lietā (skat. 2007. gada 14. jūnija spriedumu lietā *C-64/06 Telefónica O2 Czech Republic*, Krājums, I-4887. lpp., 21. punkts).
- 25 Tā kā prejudiciālie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesa lemj, principā neiedziļinoties apstākļos, kādos valsts tiesām tie bija jāuzdod un kādos tās paredz piemērot Savienības tiesību normas, ko tās lūdz interpretēt (skat. 1996. gada 5. decembra spriedumu lietā *C-85/95 Reisdorf*, *Recueil*, I-6257. lpp., 15. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Telefónica O2 Czech Republic*, 22. punkts).
- 26 Tas tā nebūtu tikai gadījumā, ja Savienības tiesību norma, kuras interpretācija Tiesai ir lūgta, nebūtu piemērojama pamata lietā aplūkotajiem apstākļiem, kas radušies pirms jaunās dalībvalsts pievienošanās Eiropas Savienībai, vai ja būtu acīmredzams, ka minētā tiesību norma nav piemērojama (iepriekš minētais spriedums lietā *Telefónica O2 Czech Republic*, 23. punkts).
- 27 Tomēr šajā lietā tas tā nav. Lidz ar to Tiesa ir kompetenta interpretēt iesniedzējtiesas norādīto direktīvu normas un ir jāatbild uz tās uzdotajiem jautājumiem.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 28 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai datorprogrammas grafiskā lietotāja saskarne ir šīs datorprogrammas izteiksmes forma Direktīvas 91/250 1. panta 2. punkta izpratnē un tādējādi tai ir piemērojama no šīs direktīvas izrietošā datorprogrammām paredzētā autortiesību aizsardzība.
- 29 “Datorprogrammas visu izteiksmes formu” jēdziens Direktīvā 91/250 nav definēts.
- 30 Šajos apstākļos šis jēdziens ir jādefinē, ņemot vērā Direktīvas 91/250 1. panta 2. punktā, kurā tas ir lietots, ietverto noteikumu formulējumu un kontekstu, kā arī šīs direktīvas mērķus kopumā un starptautiskās tiesības (pēc analogijas skat. 2009. gada 16. jūlija spriedumu lietā *C-5/08 Infopaq International*, Krājums, I-6569. lpp., 32. punkts).
- 31 Saskaņā ar Direktīvas 91/250 1. panta 1. punktu datorprogrammas ar autortiesībām aizsargā tāpat kā literāros darbus Bernes konvencijas izpratnē. Šī panta 2. punktā šī aizsardzība ir paplašināta uz visām datorprogrammas izteiksmes formām.

- 32 Direktīvas 91/250 preambulas septītā apsvēruma pirmajā daļā ir teikts, ka šajā direktīvā ar terminu “datorprogramma” apzīmē programmas visās to formās, tostarp datortehnikā iekļautās programmas.
- 33 Šajā ziņā ir jāatsaucas uz *TRIPS* līguma 10. panta 1. punktu, kurā ir paredzēts, ka datorprogrammas neatkarīgi no tā, vai tās ir izteiktas pirmkodā vai objektkodā, tiek aizsargātas kā literāri darbi saskaņā ar Bernes konvenciju.
- 34 No minētā izriet, ka datorprogrammas pirmkods un objektkods ir tās izteiksmes formas, uz kurām tādējādi attiecas datorprogrammām piemērojamo autortiesību aizsardzība atbilstoši Direktīvas 91/250 1. panta 2. punktam.
- 35 Tādējādi ar šo direktīvu piešķirtās aizsardzības objekts ir datorprogramma visās tās izteiksmes formās, kas ļauj to reproducēt dažādās datorvalodās, tādās kā pirmkods un objektkods.
- 36 Uzsvars tāpat ir jāliek uz Direktīvas 91/250 preambulas septītā apsvēruma otro daļu, saskaņā ar kuru ar terminu “datorprogramma” apzīmē arī datorprogrammu izstrādes sagatavošanas un plānošanas darbus ar nosacījumu, ka no šiem sagatavošanas darbiem darba vēlākā stadijā var rasties datorprogramma.
- 37 Tātad Direktīvas 91/250 aizsardzības objekts ietver datorprogrammas izteiksmes formas, kā arī izstrādes sagatavošanas un plānošanas darbus, no kuriem attiecīgi var izrietēt šādas programmas reproducēšana vai vēlākā izstrāde.

- 38 Kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 61. punktā, ikviena datorprogrammas izteiksmes forma ir jāaizsargā no brīža, kad tās reproducēšana varētu izraisīt pašas datorprogrammas reproducēšanu, kas tādējādi ļautu datoram pildīt savu funkciju.
- 39 Atbilstoši Direktīvas 91/250 preambulas desmitajam un vienpadsmitajam apsvērumam saskarne ir datorprogrammas sastāvdaļa, kas nodrošina visu programmatūras un datortehnikas elementu savstarpēju savienojamību un mijiedarbi ar citu programmatūru un datortehniku, kā arī lietotājiem, lai nodrošinātu minēto elementu pilnīgu funkcionēšanu.
- 40 Aplūkojot konkrēti, grafiskā lietotāja saskarne ir mijiedarbes saskarne, kas nodrošina komunikāciju starp datorprogrammu un lietotāju.
- 41 Pastāvot šādiem apstākļiem, grafiskā lietotāja saskarne nevis ļauj reproducēt šo datorprogrammu, bet gan vienkārši ir šīs programmas elements, ar kura palīdzību lietotāji izmanto minētās programmas funkcijas.
- 42 No minētā izriet, ka šī saskarne nav datorprogrammas izteiksmes forma Direktīvas 91/250 1. panta 2. punkta izpratnē un ka tādējādi uz to neattiecas šajā direktīvā paredzētā datorprogrammām piemērojamo autortiesību specifiskā aizsardzība.
- 43 Tomēr, pat ja iesniedzējtiesa savu jautājumu ir ierobežojusi ar Direktīvas 91/250 1. panta 2. punkta interpretāciju, šis apstāklis nav šķērslis tam, ka Tiesa sniedz iesniedzējtiesai Savienības tiesību interpretāciju, kas tai var būt noderīga, izspriežot iztiesājamo lietu, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa savu jautājumu formulējumā uz tām atsaukusies

(šajā ziņā skat. 2007. gada 26. aprīļa spriedumu lietā C-392/05 *Alevizos*, Krājums, I-3505. lpp., 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 44 Saistībā ar to ir jāpārbauda, vai datorprogrammas grafiskajai lietotāja saskarnei var būt piemērojama vispārējo autortiesību aizsardzība atbilstoši Direktīvai 2001/29.
- 45 Tiesa ir nospriedusi, ka autortiesības Direktīvas 2001/29 izpratnē var piemērot tikai attiecībā uz darbu, kurš ir oriģināls tajā ziņā, ka tas ir tā autora intelektuālā jaunrade (šajā ziņā attiecībā uz Direktīvas 2001/29 2. panta a) punktu skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Infopaq International*, 33.–37. punkts).
- 46 Tādējādi grafiskajai lietotāja saskarnei kā darbam var būt piemērojama autortiesību aizsardzība, ja tā ir tā autora intelektuālā jaunrade.
- 47 Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai tās izskatāmajā lietā tas tā ir.
- 48 Savā vērtējumā valsts tiesai ir jāņem vērā tostarp visu elementu — grafiskās lietotāja saskarnes sastāvdaļu — izkārtojums vai specifiskā konfigurācija, lai noteiktu tos, kas atbilst oriģinalitātes kritērijam. Saistībā ar to šim kritērijam nevar atbilst tādi grafiskās lietotāja saskarnes elementi, kurus raksturo tikai to tehniskā funkcija.

- 49 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 75. un 76. punktā, ja minēto elementu izteiksmi nosaka tehniskā funkcija, oriģinalitātes kritērijs nav izpildīts, jo dažādi idejas īstenošanas veidi ir tik ierobežoti, ka ideja un tās izteiksmes veids sakrīt.
- 50 Šādā situācijā grafiskās lietotāja saskarnes elementi neļauj autoram oriģināli izpaust savu radošo garu un sasniegt rezultātu, kas paustu tā autora intelektuālo jaunradi.
- 51 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka grafiskā lietotāja saskarne nav datorprogrammas izteiksmes forma Direktīvas 91/250 1. panta 2. punkta izpratnē un ka uz to neattiecas šajā direktīvā paredzētā datorprogrammām piemērojamo autortiesību aizsardzība. Tomēr šādai saskarnei kā darbam var būt piemērojama autortiesību aizsardzība atbilstoši Direktīvai 2001/29, ja šī saskarne ir tā autora intelektuālā jaunrade.

Par otro jautājumu

- 52 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai grafiskās lietotāja saskarnes pārraidīšana televīzijā ir ar autortiesībām aizsargāta darba izziņošana sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.
- 53 Saskaņā ar šo pantu dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu nodošanu sabiedrības rīcībā tā, lai ikviens tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlēta laikā.

- 54 No Direktīvas 2001/29 preambulas divdesmit trešā apsvēruma izriet, ka jēdziens “izziņošana sabiedrībai” ir jāsaprot plašā nozīmē. Šāda interpretācija ir noteikti nepieciešama, lai sasniegtu galveno minētās direktīvas mērķi, kas, kā izriet no tās preambulas devītā un desmitā apsvēruma, ir nodrošināt augstu aizsardzības līmeni arī autoriem, kas viņiem ļautu saņemt atbilstošu atlīdzību par viņu darbu izmantošanu, it īpaši gadījumā, kad notiek izziņošana sabiedrībai (2006. gada 7. decembra spriedums lietā C-306/05 SGAE, Krājums, I-11519. lpp., 36. punkts).
- 55 No minētā izriet, ka darba pārraidīšana televīzijā principā ir izziņošana sabiedrībai, ko darba autoram ir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt.
- 56 Turklāt no šī sprieduma 46. punkta izriet, ka grafiskā lietotāja saskarne var būt tā autora intelektuālā jaunrade.
- 57 Tomēr, ja kāda raidījuma pārraidīšanas televīzijā ietvaros tiek parādīta grafiskā lietotāja saskarne, televīzijas skatītāji šīs grafiskās lietotāja saskarnes pārraidi saņem vienīgi pasīvi, nepastāvot iejaukšanās iespējai. Minētās saskarnes funkciju, kura ir ļaut nodrošināt mijiedarbi starp datorprogrammu un lietotāju, tie nevar izmantot. Ņemot vērā, ka pārraidīšanas televīzijā ietvaros grafiskā lietotāja saskarne sabiedrības rīcībā netiek nodota tā, lai to veidojošās personas varētu gūt pieeju saskarni raksturojošajam būtiskajam elementam, t.i., mijiedarbei ar lietotāju, grafiskā lietotāja saskarne netiek izziņota sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.
- 58 Tādējādi uz otro jautājumu ir jāatbild, ka grafiskās lietotāja saskarnes pārraidīšana televīzijā nav uzskatāma par ar autortiesībām aizsargāta darba izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 59 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospiež:

- 1) **grafiskā lietotāja saskarne nav datorprogrammas izteiksmes forma Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību 1. panta 2. punkta izpratnē, un uz to neattiecas šajā direktīvā paredzētā datorprogrammām piemērojamo autortiesību aizsardzība. Tomēr šādai saskarnei kā darbam var būt piemērojama autortiesību aizsardzība atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvai 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, ja šī saskarne ir tā autora intelektuālā jaunrade;**

- 2) **grafiskās lietotāja saskarnes pārraidīšana televīzijā nav uzskatāma par ar autortiesībām aizsargāta darba izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.**

[Paraksti]